Úřední list REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL NORMATIVNÍ (NAŘIZOVACÍ)

Redakce a administrace Praha III, Karmelitská 6

Telefony: 415-26 a 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 414-41 a 415-15. — Vychází podle potřeby.

Částka 165. Vydána dne 14. září 1946. Cena 2 Kčs.

OBSAH:

(1734.—1738.) 1734. Výnos ministerstva průmyslu o vydání potvrzení nutnosti stavby podle zákona ze dne 7. května 1946, č. 107 Sb., o úpravě stavební činnosti a přídělu stavebních hmot.

1735. Vyhláška ministra výživy o odběru jedlé soli od 18. přídělového období pro některé skupiny spotřebitelů.

1736. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového, kterou se mění výše zálohy na láhve od sodové vody, umělé minerální vody a šumivých limonád.

1737. Vyhláška č. 45/1946 Svazu pro mléko a tuky o rozdělování umělých jedlých tuků.

1738. Vyhláška č. 46/1946 Svazu pro mléko a tuky o výdeji sýrů.

1734.

Výnos

ministerstva průmyslu

ze dne 7. září 1946, č. j. II/7-241.921-1946,

o vydání potvrzení nutnosti stavby podle zákona ze dne 7. května 1946, č. 107 Sb., o úpravě stavební činnosti a přídělu stavebních hmot.

Ministerstvo průmyslu v dohodě s ministerstvem výživy, ministerstvem sociální péče, ministerstvem vnitřního obchodu, ministerstvem zdravotnictví a ministerstvem zemědělství ustanovuje:

§ 1.

Žádost o potvrzení nutnosti stavby, jde-li o druh stavby, u něhož podle čl. III, odst. 2 prováděcích pokynů k zákonu č. 107/1946 Sb. (vyhláška ministerstva techniky ze dne 10. srpna 1946, Ú. l. I č. 151/1946, běž. č. 1657) přísluší vydati potvrzení nutnosti stavby ministerstvu průmyslu, ministerstvu sociální péče, ministerstvu vnitřního obchodu, ministerstvu zdravotnictví a ministerstvu zemědělství, se podává přímo u těchto ministerstev.

§ 2.

K žádosti třeba připojiti přílohy předepsané podle příslušných zvláštních předpisů pro povolení stavby (stavebního řádu a pod.) a podle § 8, odst. 1, písm. b) zákona č. 107/1946 Sb., jakož i

a) další jedno vyhotovení stavebních plánů,

b) technický popis stavby s výkazem pracovních sil (počet a druh) a vyznačením doby trvání stavby, jakož i s udáním, jakou část stavebního nákladu uhradí stavebník z vlastních prostředků (případně s jakými subvencemi, od koho a v jaké částce) a pro jakou část bude žádati úvěr,

c) odůvodnění stavby ověřené okresním národním výborem,

d) provozní plánky v měřítku 1:200 se schematickým vyznačením rozmístění strojů v jednotlivých provozovacích místnostech (jde-li na př. o mechanickou dílnu, varnu, tkalcovnu a j.).

§ 3.

Bude-li posudek příznivý a byla-li již stavebníkem připojena také řádně vybavená žádost o stavební povolení, zašle ji příslušné ministerstvo s posudkem přímo stavebnímu úřadu a vyrozumí o tom stavebníka. Nebude-li stavba uznána za nutnou, vrátí ministerstvo žádost i s přílohami stavebníku a udá důvody.

§ 4.

Z důvodu hospodárnosti může stavebník před zhotovením stavebních plánů požádati příslušné ministerstvo o předběžný souhlas se zamýšlenou stavbou. K takové žádosti připojí místo stavebních plánů jen náčrtky v měřítku 1:200, dále přílohy podle § 3, odst. 1, písm. b) zákona č. 107/1946 Sb. a přílohy podle § 2, písm. b), c) a d) tohoto výnosu. Obdrží-li předběžný souhlas, podá stavebník řádnou žádost o potvrzení nutnosti stavby podle §§ 1 a 2 tohoto výnosu, ve které uvede též číslo předběžného souhlasu.

Za ministra průmyslu:

Ing. Jaromír Stuchl v. r.

1735.

Vyhláška

ministra výživy

ze dne 11. září 1946

o odběru jedlé soli od 18. přídělového období pro některé skupiny spotřebitelů.

Ministr výživy vyhlašuje podle § 1 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství:

§ 1.

Samozásobitelé masem, samozásobitelé obilím, táborové a závodní kuchyně, nemocnice a jiné léčebné ústavy (pokud se týká nemocných), vojenské jednotky, SNB, trestnice, věznice, kárné ústavy, hostince, kantiny a pod. podniky, živnostníci a živnostenské průmyslové podniky (pekaři, řezníci a uzenáři), školy a kursy vaření, odebírají sůl na „potvrzení k odběru soli" (v dalším potvrzení).

§ 2.

(1) Samozásobitelům vepřovým masem a sádlem a samozásobitelům masem skopového bravu ovčího vydá potvrzení místní národní výbor při povolení k domácímu poražení vepře nebo ovce, při čemž započítá 20 g soli na 1 kg masa, získaného z domácího poražení.

(2) Samozásobitelům obilím se vydá potvrzení při zápisu množství chlebového obilí do mlecího výkazu, při čemž se započítá 15 g soli na 1 kg obilí.

§ 3.

Táborovým a závodním kuchyním, nemocnicím a jiným léčebným ústavům (pokud se týká nemocných), vojenským jednotkám, SNB, trestnicím, věznicím, kárným ústavům, školám a kursům vaření vydá potvrzení národní výbor, který vystavuje odběrní listy na potraviny; v tomto potvrzení se uvede počet stravovaných osob.

Dávka činí:

a) táborovým kuchyním, trestnicím, věznicím, kárným ústavům, vojenským jednotkám, SNB, nemocnicím a jiným léčebným ústavům pro osobu a přídělové období 300 g soli,

b) závodním kuchyním, školám a kursům vaření na jedno hlavní jídlo (oběd nebo večeři s polévkou) a přídělové období 200 g soli a na talíř samostatné polévky a přídělové období 60 g soli.

§ 4.

Hostincům, kantinám a pod. podnikům vydá potvrzení příslušná okresní skupina Hospodářské skupiny hostinských živností s uvedením počtu podávaných hlavních jídel (oběd nebo večeře s polévkou) a samostatných polévek, při čemž se počítá 200 g soli na jedno hlavní jídlo (oběd nebo večeři s polévkou) a jedno přídělové období a 60 g soli na talíř samostatné polévky a jedno přídělové období.

§ 5.

Živnostníkům a živnostenským průmyslovým podnikům vydává potvrzení příslušná zájmová korporace (není-li ji, místní národní výbor).

a) Pekařům příslušné odborné společenstvo pekařů, jehož jest provozovatel členem, podle množství zpracované mouky, při čemž se počítá 18 g soli na 1 kg zpracované mouky.

b) Řezníkům a uzenářům správa trhu nebo správa rozdělovny Svazu pro dobytek, maso a ryby, koňským řezníkům a uzenářům Zemské společenstvo koňských řezníků a uzenářů v Praze nebo v Brně, podle množství přiděleného masa, t. j. masa určeného k zpracování i k výseku, při čemž se započítá 25 g soli na 1 kg přiděleného masa.

c) Řezníkům a uzenářům, kteří mají na skladě vepřové maso pro pozdější potřebu Výsadní dobytkářská společnost, dř. Prispol v Praze, příp. úřadovny nebo rozdělovny Svazu pro dobytek, maso a ryby, podle množství vepřového masa přiděleného k uskladnění na delší dobu, při čemž se započítá 100 g soli na 1 kg vepřového masa, konservovaného k uskladnění na delší dobu.

§ 6.

Potravinářskému průmyslu, příp. živnostem, jako mlékárnám, sýrárnám, masnému průmyslu, konservárnám zeleniny, továrním pekárnám, výrobcům polévkových koření a kostek, hořčice a jiným pod. podnikům, bude dodávána jedlá sůl podle pokynů ministerstva výživy na základě potvrzení příslušných hospodářských nebo zájmových skupin podle množství surovin přidělených k zpracování.

§ 7.

Spotřebitelům, uvedeným v §§ 3, 4, 5 vydává se potvrzení pro každé přídělové období podle počtu stravovaných osob, podaných jídel nebo podle množství zpracovaného zboží, a to podle stavu v předchozím přídělovém období.

§ 8.

Maloobchodník předloží přijatá potvrzení k odběru soli místnímu národnímu výboru k vystavení odběrního listu na sůl vždy v 1. týdnu příslušného přídělového období zároveň s ostatními odběrními listy na sůl. Při vystavování odběrního listu započítají se potvrzení množstvím soli na nich uvedeným.

§ 9.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu č. 118/1945 Sb.

§ 10.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Za ministra:

Dr. Kučera v. r.

1736.

Vyhláška

nejvyššího úřadu cenového

ze dne 11. září 1946,

kterou se mění výše zálohy na láhve od sodové vody, umělé minerální vody a šumivých limonád.

Nejvyšší úřad cenový stanoví podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

Článek I.

Vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 5. prosince 1945, běž. č. 527, o prodejních a výčepních cenách sodové a umělé minerální vody a šumivých limonád (Ú. l. I č. 149/1945), se mění a doplňuje takto:

§ 4, odstavec 1 zní:

„Výrobci a všichni ti, kdo prodávají sodovou vodu nebo umělou minerální vodu a šumivé limonády, jsou povinni při prodeji vybírat od kupujících zálohu na každou láhev.

Záloha za láhve a sudy se stanoví v této výši:

za sifonové láhve všech druhů a velikostí . 30.— Kčs,
za láhve všech velikostí s patentním uzávěrem . . . . . 5.— Kčs,
za ostatní láhve (na zátku, korunkový nebo odtrhávací uzávěr a pod.):
s obsahem od 0.7 litru . . . . . 8.— Kčs,
s obsahem méně než 0.7 litru . . . 2.50 Kčs,
za sudy podle obsahu, a to za každý litr . 5.— Kčs.“

Článek II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Za předsedu nejvyššího úřadu cenového:

Dr. Maur v. r.

1737.

Vyhláška č. 45/1946

Svazu pro mléko a tuky

ze dne 13. září 1946

o rozdělování umělých jedlých tuků.

Svaz pro mléko a tuky, v dalším „Svaz“, pověřen ministrem výživy podle § 6 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, vyhlašuje:

§ 1.

Maloobchodníci, kteří jsou oprávněni k prodeji umělých jedlých tuků a velkospotřebitelé umělých jedlých tuků, mohou od 18. přídělového období odebírati na odběrní doklady umělé jedlé tuky podle své volby od kteréhokoli velkorozdělovače anebo továrny na margarin (jejího vydávacího skladu), který je Svazem určen k dodávkám do politického okresu, v němž má maloobchodník a velkospotřebitel svoje sídlo.

§ 2.

Maloobchodníci a velkospotřebitelé, kteří změní svého dodavatele podle § 1, jsou povinni krýti svému dřívějšímu dodavateli všechny nekryté dodávky (zálohy) umělých jedlých tuků řádným odběrním listem nejpozději během dalších dvou přídělových období.

§ 3.

(1) Velkorozdělovači smějí odebírati umělé jedlé tuky jen od těch továren na umělé jedlé tuky, které jim dodávají umělé jedlé tuky dosud.

(2) Velkorozdělovači smějí změniti svého dodavatele jen se souhlasem Svazu.

§ 4.

Továrny na umělé jedlé tuky smějí zřizovati nové vydávací sklady jen se souhlasem Svazu.

§ 5.

Používatelnost vyhlášky Svazu č. 90 ze dne 8. ledna 1942 o úpravě rozdělování umělých jedlých tuků (Úř. l. č. 2, ze dne 3. ledna 1942, běž. č. 3) ve znění vyhlášky Svazu č. 118 ze dne 16. července 1942 (Ú. l. č. 165, ze dne 16. července 1942, běž. č. 646), se ruší.

§ 6.

Přestupky této vyhlášky stihají se podle §§ 8 a 9 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 16. září 1946.

Svaz pro mléko a tuky:

Dr. Josef Lacina v. r.

1738.

Vyhláška č. 46/1946

Svazu pro mléko a tuky

ze dne 13. září 1946

o výdeji sýrů.

Svaz pro mléko a tuky, v dalším „Svaz", stanoví podle § 11 vyhlášky ministra výživy ze dne 10. září 1946, b. č. 1726, o dávkách potravin v 18. přídělovém období (Ú. l. č. 163/1946):

§ 1.

Od 18. přídělového období vydávají se spotřebitelům sýry všech druhů volně, t. j. bez ústřižků na sýry.

§ 2.

(1) Mlékárny a velkorozdělovači sýrů mohou dodávati sýry pouze do těch zásobovacích obvodů, které jim byly Svazem určeny. Pokud není jiného opatření Svazu, jest zásobovacím obvodem mlékárny její sběrný obvod (t. j. obvod, ve kterém provádí sběr mléka).

(2) Výrobny sýrů, pokud nejsou současně mlékárnami, ani velkorozdělovači sýrů (tavírny, tvarůžkárny), smějí prováděti dodávky sýrů výlučně na základě příkazu Svazu.

§ 3.

Výrobny sýrů jsou povinny plniti přikázané dodávky sýrů mlékárnám a velkorozdělovačům přednostně před dodávkami do vlastního zásobovacího obvodu a to až na další v rozsahu (množství i druhu) stanoveném příkazem Svazu pro 17. přídělové období.

§ 4.

(1) Mlékárny a velkorozdělovači sýrů jsou povinni při dodávkách do přikázaného zásobovacího obvodu plniti přednostně dodávky velkospotřebitelům (nemocnicím, ústavům, závodním kuchyním) a to nejméně v tom množství, které jim byli povinni dodati v 17. přídělovém období.

(2) Mlékárny a velkorozdělovači sýrů smějí dodávati sýry ve vlastním zásobovacím obvodu pouze maloobchodům, které jsou oprávněny k prodeji sýrů, velkospotřebitelům, hostincům, podnikům, které sýry dále zpracovávají a samozásobitelům mlékem.

(3) Pokud zájem odběratelů v zásobovacím obvodu mlékáren nebo velkorozdělovačů sýrů o určitý druh sýrů převyšuje dodávkové možnosti, jsou mlékárny, nebo velkorozdělovači povinni vydati tento druh sýrů poměrně k dodávce ostatních druhů.

§ 5.

Výrobny a velkorozdělovači sýrů jsou povinni předkládati Svazu na předepsaných tiskopisech a ve stanovených lhůtách pravidelná hlášení o provedené distribuci sýrů.

§ 6.

Dřívější předpisy o rozdělování sýrů, pokud odporují této vyhlášce, pozbývají účinnosti.

§ 7.

Přestupky proti ustanovení této vyhlášky se stíhají podle §§ 8 a 9 dekretu presidenta republiky č. 118/1945 Sb.

§ 8.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 16. září 1946.

Svaz pro mléko a tuky:

Dr. Josef Lacina v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Tiskne Státní tiskárna v Praze III., Karmelitská ul. č. 6. — **Předplatné** společně pro I. a II. díl: na měsíc 65 Kčs, na čtvrt roku 195 Kčs, na půl roku 390 Kčs, na celý rok 780 Kčs včetně poštovného. — **Předplatné** pouze pro I. díl: na celý rok 420 Kčs. Předpláceti lze na dobu nejméně jednoho měsíce. — **Zrušení předplatného** se uznává jen na písemnou výpověď ku konci měsíce. — **Obce** (místní národní výbory, místní správní komise) platí za oba díly při povinném odběru snížené roční předplatné 600 Kčs. — **Reklamace** se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vyd. rekl. čísla. — Účet poštovní spořitelny č. 42.769×2. — Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů č. 128.500/VII-1946. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.